

מכתב כללי

(תרגום חפשי)

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תשט"ז
ברוקלין, נ.י.

אל בני ובנות ישראל,
אשר בכל מקום ומקום
ה' עליהם יחיו

שלום רב וברכה!

בהתקרבתנו לסוף השנה החולפת ובעמדנו על סף השנה החדשה, הרי כל אדם שהוא בעל חשיבה רצינית עורך סך-הכל של השנה החולפת, ועל יסוד זה, מקבל הוא החלטות לשנה החדשה.

בכדי שהחשבון וכן ההחלטות, יהיו נכונים, צריכים להזהר מהערכת מעלותיו ופעולותיו יתר על המדה, אבל, באותו זמן, לא צריכים גם להגדיל את החסרונות והכשלונות,

כי, מצב-רוח של דכאון, וכל שכן של יאוש, חס ושלום, הוא אחד הדברים המחלישים את ההחלטיות להשתפר.

אבל לדאבוננו יכול להיות, שאפילו כאשר לא מגדילים את החסרונות, ועורכים חשבון צדק — מתברר שהצד השמאלי, הלא-טוב (השלילי), הוא גדול למדי, ולעתים אף גדול ומכריע יותר מן הצד הימני, החיובי (הטוב).

אבל גם במקרה זה, אסור להרשות רגש של יאוש,

ימי הסליחות: ראה תדא"ז ספכ"ג. ולהעיר מעטרת זקנים לשו"ע או"ח (הל' ר"ה ר"ס תקפא) שהם ימי ביקור עצמי (דוגמת קרבן) דר"ה (וכדי שיהי' לעולם יום קבוע — מקדימים ליום א', לבוש שם).
מצברוח של דכאון כו': ראה תניא רפ"א. שם פכ"רכז. ובכ"מ.

נדפסה באגרות-קודש כ"ק אדמו"ר שליטי"א חיי"ג אגרת דיתשלט. לקו"ש ח"ט ע' 417
ואיך. במהדורא זו ניתוספו איזה מ"מ וציונים ע"י המו"ל.

כי, יחד עם החרטה העמוקה על העבר והחלטה איתנה להשתנות
מכאן ולהבא — שהחשבון־צדק צריך לעורר,

חייבים לזכור תמיד כי הטוב והקדושה — וכפי שתורתנו, תורת
חיים, מסבירה מהו טוב וקדושה — הם נצחיים ובלתי ניתנים לביטול,
משום שהם נובעים ובאים מן הנשמה, מהניצוץ האלקי שבאדם,
ואילו המעשים הלא־טובים (השליליים), קשורים ובאים מהנפש
הבהמית (הבהמה שבאדם) והיצר הרע, הם בעצם מוגבלים, ויכולים
להתבטל ולהמחק לגמרי.

המעשים הלא־טובים (הרעים) הם זמניים בלבד, ויכולים — ע"י
תשובה אמיתית ונכונה — לבוא להתקן ולהמחק.

הדברים האמורים חייבים לעורר אצל כל אחד — מבלי הבט על
תוצאות החשבון־צדק שלו על השנה החולפת — רגש של עידוד ותקווה
איתנה לעתיד,

בידעו שמעשיו הטובים מן השנה החולפת הם נצחיים, והכניסו
אור בחייו, במשפחתו ובכלל ישראל,

שהרי כל ישראל ערבים זה בזה, קשורים זה לזה ומהווים יחידה
אחת.

מזה מובן גם, שאפילו אם רואים לעתים תופעות המראות על ירידה,
לא כולם נעשים חכמים יותר ויראי־שמים יותר,

הרי באמת ובפנימיות — נעשה הטוב בעולם חזק יותר וגדול יותר
מידי שנה, בכל יום ובכל רגע,

שהרי בכל רגע מתווספות פעולות טובות.

ואפילו כאשר נראה שהלא־טוב מקבל משקל מכריע, הרי זה רק
באופן זמני. סוף כל סוף חייב הטוב להכריע והלא־טוב חייב להתבטל
לגמרי,

שהרי בורא העולם ומנהיגו הבטיח שכולם ישובו בתשובה, והקב"ה,

החרטה .. על העבר והחלטה .. מכאן ולהבא: ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ב ה"ב. סהמ"צ
להצ"צ מצות וידוי ותשובה בתחילתו.

המעשים הלא טובים כו' להתקן ולהמחק: ראה יומא פו, ב. תניא פ"ז.
כל ישראל ערבים זה בזה: שבועות לט, סע"א. סנהדרין כז, סע"ב. וראה סה"ש תש"א ע'

המרבה לסלוח אפילו על עבירות שחזרו ונשנו פעמים רבות, יקבל את התשובה, כי לא ידח ממנו נדח.

ובידו של כל אחד לעשות את השנה הבאה — שנה של סך-הכל טוב ביותר מפעולותיו — עי"ז שמעמיד ומשנה את עצמו, והקב"ה הרוצה בתשובה, מסייע גם בזה.

והחלטה האיתנה לעשות כן מבטיחה ביתר ודאות שתהי' שנה טובה ומתוקה.

בברכת כתיבה וחתימה טובה

מנחם שניאורסאהן

המרבה לסלוח אפילו על עבירות שחזרו ונשנו פעמים רבות: ראה תניא אגה"ת פי"א (ק), ואילך).

כי לא ידח ממנו נדח: ע"פ שמואל-א יד, יד. וראה הלי' ת"ת לאדה"ז פ"ד ס"ג. תניא ספל"ט. הרוצה בתשובה: ברכת השיבנו בתפלת שמו"ע.